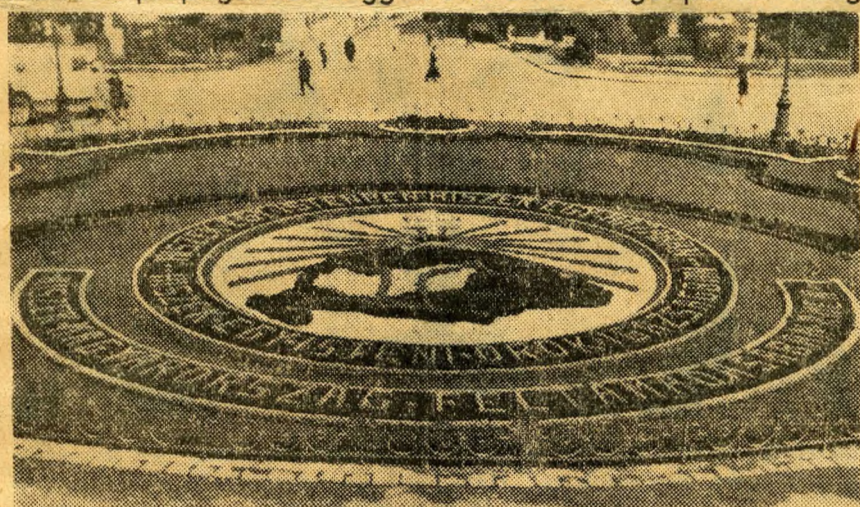

RY rapporterar

NEM! NEM! SOHA! lyder Ungerns SLAGORD.

"Fredsplatsen" — en konstnärligt genial anläggning och den smartaste propaganda. Flaggan som alltid hänger på halv stång

"Fredsplatsen" med Ungerns blomsterkarta och det ungerska "credo".

Budapest i juni.

Historiens musa, den arma Clio, får väl snart örsprång, så många världshistoriska dumheter, som dagligen tutas in i hennes förpinade öron. Den beklagansvärda damen får väl också avgöra om Sarajevo eller Trianon skall få den av skyvärdaste klangen i en framtid. Vad världskriget kostat i människoliv och pengar ha tyska professorer för länge sedan räknat ut. Vad Versailles fört med

girigt framsträckta händer och att tre miljoner landsmän "försmäktade under främmande ok". Kring denna unika blomstervård läser man — fortfarande i blommor — det ungerska credo: "Vi tro på Gud, vi tro på ett fädernesland, vi tro på en gudomlig rättvisa och på Ungerns uppståndelse." Fyra statyer symbolisera de länder, som segermakterna delade upp mellan Österrike, Rumänien, Tjeckoslovakien och Jugoslavien. Över alltsammans hänger den ungerska flaggan hissad på halv stång. Ungern begråter sina förlorade döttrar. Det hela är en fulländad utförd poetisk idé, förenklad och övertygande som all verklig propaganda. Och var eljest i världen finner man en politisk tes, framsagd i blommor?

Tre ord ha blivit till ett slagord, ett ordspråk, ett ledmotiv i det ungerska språket. De besvara frågan om Ungern kommer att finna sig i sin förnedring för alltid. De tre orden äro:

"Nem! Nem! Soha!

Det betyder: Nej! Nej! Aldrig!

Ryf.

Flaggan på halv stång för de delar av Ungern, som bortskänktes i Trianon.

sig av ekonomiska katastrofer kan man ännu inte överblicka. Vi befinna oss än så länge mitt i brinnande världsfred. Man måste emellertid beundra den infernaliska virtuositet, varmed man där lyckats tussa alla nationer mot varandra, och den raffinerade skicklighet, varmed alla begrepp ställts på huvudet. Hela affären verkar nu som ett jättelikt pokerparti, där alla förlorat och ingen vunnit.

I Tyskland framkastades för någon tid sedan ett förslag att årsdagen av Versaillesfredens undertecknande skulle firas som en nationell sorgedag. Alla tyska fanor skulle hissas på halv stång och alla tyska medborgare skulle falla i trista funderingar. Om så sker övertar man en tanke på Ungern.

Ungern sörjer kanske djupare än något annat land över den förfärliga uppgörelsen och här flaggar man året om på halv stång över Trianon. Men man skriker inte ut något blodrött hot och inga hotande hakkors sträcker ut sina spindelarmar. Ungern säger det med blommor.

Det finns en plats i Budapest, som heter Szabladság-tr. Det betyder "Fredsplatsen". Där finner man ett utslag av den på samma gång konstnärligt mest genialt tänkta och ur reklamsynpunkt smartaste propaganda man gärna kan tänka sig.

Man ser här en blomsterrabatt, där man med oerhörd skicklighet planterat en karta över Ungern. I mörka sorgens färger växa blommorna på de områden, som Trianon ryckte bort från sin moders sköte, i hoppets ljusa färger resa sig rosorna i de länder som ännu få räkna sig som ungerska. Guider, broschyrer och turistböcker tröttna icke på att gång på gång upprepa hur två tredjedelar av det tusenåriga riket skänktes bort och lades i